

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 4 november 2010 in zaak nr. 09/14689 in het geding
tussen:

en

de minister van Justitie (lees: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 maart 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven, in onderlinge samenhang gelezen en samengevat weergegeven, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat geen aanleiding bestaat de rechtsgevolgen van het besluit van 27 maart 2009 in stand te laten, omdat hij ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling met het rapport "Security and Human Rights in South/Central Iraq" van de Danish Immigration Service van september 2010 (hierna: het DIS-rapport) niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de ernstige schade, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn). Hiertoe voert de minister aan dat de rechtbank heeft miskend dat in het kader van voormelde bepaling geen betekenis toekomt aan de soennitische afkomst van de vreemdeling en aan het feit dat hij tot de welgestelden in behoorde. Voorts voert de minister aan dat op voorhand duidelijk was dat het beroep van de vreemdeling op voormelde bepaling niet kon slagen en hij in beroep alsnog deugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich in de in die bepaling bedoelde uitzonderlijke situatie voordoet.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 6 april 2009 in zaak nr. 200803001/1, www.raadvanstate.nl) dienen, ingeval een besluit wordt vernietigd, de mogelijkheden van finale beslechting van het geschil te worden onderzocht, waarbij onder meer aan de orde is of er aanleiding bestaat om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten. Zoals de Afdeling

eveneens eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 maart 2008 in zaak nr. 200705490/1, www.raadvanstate.nl), is voor het in stand laten van de rechtsgevolgen niet vereist dat nog slechts één beslissing mogelijk is.

In een geval als dit, waarin een besluit is vernietigd omdat het ondeugdelijk is gemotiveerd, kan er uit een oogpunt van proceseconomie aanleiding zijn om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten indien het bestuursorgaan vasthoudt aan zijn besluit en dat alsnog deugdelijk motiveert en de andere partij zich daarover in voldoende mate heeft kunnen uitlaten. Daarbij is beslissend of de inhoud van het vernietigde besluit na de kenbaar gemaakte motivering de rechterlijke toets kan doorstaan.

2.1.2. De vreemdeling heeft in beroep ter staving van het betoog dat zich in Bagdad de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, voordoet een samenvatting van het rapport van de United Nations High Commissioner for Refugees 'UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers' van april 2009 (hierna: het UNHCR-rapport) en het DIS-rapport overgelegd.

Ter zitting van de rechtbank heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling met voormelde stukken niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich in Bagdad die uitzonderlijke situatie voordoet, aangezien die stukken geen grond bieden voor een ander oordeel dan in de uitspraak van de Afdeling van 14 april 2010 in zaak nr. 200909186/1/V2 (www.raadvanstate.nl).

2.1.3. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 26 april 2010 in zaak nr. 201000956/1/V2 (www.raadvanstate.nl), beoogt voormeld artikel 15, aanhef en onder c, uitsluitend bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het kader van het door de desbetreffende vreemdeling gestelde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op de in die bepaling bedoelde ernstige schade. De rechtbank heeft niet onderkend dat de soennitische afkomst van de vreemdeling en het feit dat hij tot de welgestelden in behoorde, in dit kader geen betekenis hebben.

Uit voormelde uitspraak van de Afdeling van 14 april 2010 volgt dat de vreemdeling met het UNHCR-rapport niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich in evenbedoelde uitzonderlijke situatie voordoet. Aangezien uit het DIS-rapport voorts niet blijkt dat de situatie in ten opzichte van de situatie als beschreven in het UNHCR-rapport dermate is verslechterd dat van die uitzonderlijke situatie moet worden gesproken, heeft de minister zich terecht op het in 2.1.2 weergegeven standpunt gesteld.

Gelet hierop heeft de rechtbank de rechtsgevolgen van het besluit van 27 maart 2009 ten onrechte niet in stand gelaten.

De grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de rechtbank niet heeft bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 27 maart 2009 in stand blijven en voorts voor zover zij de minister heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen. Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden

bevestigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal worden bepaald dat de rechtgevolgen van voormeld besluit geheel in stand blijven.

2.3. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 4 november 2010 in zaak nr. 09/14689, voor zover de rechtbank daarbij:
 - niet heeft bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 27 maart 2009 in stand blijven;
 - de minister voor Immigratie en Asiel heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het besluit van 27 maart 2009 geheel in stand blijven;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

w.g. Beerse
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 mei 2011

382-620.

Verzonden: 24 mei 2011